ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΕΠΙ ΤΩΝ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ.

Συνημμένα

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 187

Κύριε Πρέσβυ,

Μεταξὺ τῶν λυμαινόντων τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν ζητημάτων, εἰς ἃ καιρίως ἐνδιαφέρεται ὁ ἑλληνισμός, εἶναι βεβαίως καὶ τὸ μοναστηριακὸν λεγόμενον ζήτημα.

Γνωστὸν εἶναι [illegible] ἡ Ῥουμουνικὴ Κυβέρνησις ἀπογυμνώσασα ἐσχάτως [illegible] τὰ ἐν Ῥουμουνίᾳ μοναστηριακὰ ἑλληνικῶν κτημάτων, ὅτι, [illegible] διεθνοῦς συνεδρίου, ὥρισε νὰ καταθέτῃ τὰς ἐκ τῶν κτημάτων τούτων προσόδους εἰς ἴδιον ταμεῖον μέχρι τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος. Ἀλλ᾽ αὕτη, συνεχίζουσα τὸ ἔργον τῆς αὐθαιρεσίας, οὐ μόνον ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ τὰς προσόδους, ἀλλὰ καὶ ἐξεποίησεν ἱκανὰ τῶν κτημάτων τούτων.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες πολλαχόθεν θλίβουσι τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἑλληνισμόν, ἡ ἔλλειψις πόρων, λίαν ἐπαισθητὴ οὖσα, δυσχεραίνει ἔτι μᾶλλον τὴν θέσιν

Πρὸς τὸν Κύριον
Ἔκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν
τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἐν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῆς ἐκκλησίας καὶ δεῖται ταχείας τινὸς λύσεως τοῦ μοναστηριακοῦ ζητήματος.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπέμβασις πάσης ἐκ τῶν μεγάλων Δυνάμεων ἐπιρροῆς, ἐν οὐδεμίᾳ ἔχει συμφέρον νὰ ἐπεμβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ συνεδρίου ἀποφασισθέντων, τινὲς δὲ καὶ δὲν δυσαρεστοῦνται εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, οὐδεμίαν παρέχει πιθανότητα ὅτι θέλει ἀναγκασθῇ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις εἰς ἀπόδοσιν τῆς δικαιοσύνης.

Οὐχ ἧττον ὅμως ἔχει λόγους νὰ ἐλπίζῃ συμβιβασμόν τινα διότι εἶναι ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται, παρελθόντων τινῶν δεκαετιῶν, ν' ἀποβῇ λίαν δυσάρεστον αὐτῇ. Ἀλλ' οἱ ἐπισημότεροι ἀρχηγοὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ αἱ πατριαρχικαὶ μοναί, τὸ μὲν, ἐπελθούσης αἰσθητῆς λύπης, τὸ δὲ [illegible] ἀπώλεσαν τόσον σπουδαῖα πατροπαράδοτα δικαιώματα, περιχαρακώθησαν εἰς πολιτικὴν ὅλως ἀρνητικήν, ἰσχυρότερος δὲ πάντων τούτων ἐφαίνετο ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ πάντων μάλιστα ἐνδιαφερόμενος, διότι τὸ ἀπολεσθὲν μέγιστον τῶν κτημάτων μέρος ἀνήκει εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον.

Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, θεωροῦσα ὅτι ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπανέλθωσι πάλιν τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν, καὶ ὅτι ἔλλογός τις συμβιβασμὸς μεταξὺ τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν μόνων εἶναι σήμερον ἡ μόνη πρακτικὴ λύσις,

ἀφ' οὗ διεβίβασε περὶ τούτου τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Πρεσβείαν, ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας καθ' ἣν ὁ μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας μετέβαινεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπετάθη αὐτῷ διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικοῦ Προξένου, ὅπως πείσῃ αὐτὸν περὶ τῆς ἀνάγκης συμβιβασμοῦ τινος καὶ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Τούτου δὲ γενομένου, ὁ Κύριος Ξανθὸς ἀνήγγειλεν ἡμῖν, τῇ 14 Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ὅτι ὁ Ἀλεξανδρείας, ἐπανελθών, ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ ἐν ἀπορρήτῳ, ὅτι, ἕνεκα δικαιολογημένης πείρας, ὁ Ἱεροσολύμων ὑπερασπίζεται τὴν προτέραν αὐτοῦ γνώμην ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῶν Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας, ὅτι οὐδεὶς σήμερον δέχονται συμβιβασμόν, ἢ ἐπὶ [illegible]· πρόκειται δὲ τὸ ἔαρ νὰ συνέλθωσιν ἐπὶ τούτῳ οἱ Πατριάρχαι εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων Δυνάμεων.

Σᾶς παρακαλοῦμεν λοιπόν, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ μεγάλα ἐθνικὰ συμφέροντα, περὶ ὧν πρόκειται καὶ τὸ ἐπίκαιρον τῆς παρασκευαζομένης κατὰ τὸ ἔαρ ἐνεργείας, νὰ ἐπωφεληθῆτε παντὸς χρόνου καὶ πάσης εὐκαιρίας, ὅπως, μετὰ τῆς ἀνηκούσης προφυλάξεως καὶ περισκέψεως, πειραθῆτε νὰ μάθητε τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως, παρ' ᾗ διατελεῖτε διαπεπιστευμένος, ἂν διεξαχθῇ ἡ φωνὴ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἶναι πιθανὸν νὰ εὕρῃ ἐκεῖ τινα παρ' αὐτοῦ· διότι εἶναι ἀναγκαῖ-
ον νὰ γνώσωμεν τί φρονοῦσι μετὰ τοσούτων ἐτῶν παρέλευσιν
αἱ μεγάλαι Δυνάμεις περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Κούζα γενομένου ἀδική-
ματος, καὶ ποίαν γνώμην διατηροῦσι σήμερον, ὅπως καὶ αὐτὴν, ἂν
ἀντιστοιχῇ πρὸς τὰς ἐλπίδας ἡμῶν, παρασκευασθῶσιν αἱ γνῶμαι
τῶν ἡμετέρων Πατριαρχῶν καὶ εὑρεθῇ ἀπὸ κοινοῦ γνώμη τις [illegible]
σον ἀναπαύσεως τούτου ζητήματος.

Ὁ Ὑπουργός.